

И. Ты сама искашь да правишь рѣжж-тѣ си да го навива.

М. Виждь, Иванчо, часовникъ-тъ ми е запрѣлъ, затыгалчица-та и търкалца-та му не ся движатъ: земи и навий го.

И. Страхъ мя е да го не развалѣж.

М. Азъ ще ти кажж. (Г-жа Анна учи Иванча да навие часовникъ-тъ, и той го навивтърдѣ добрѣ).

И. Мамо, часовникъ-тъ пакъ търгна.

М. Търгна защото ты го навив: но съ какво го навив?

И. Съ ключъ-тъ.

М. Каквѣ силѣ има ключъ-тъ да го навие?

И. Рѣжа-та ми го въртѣше.

М. Рѣжа-та ти сама ли хвана ключъ-тъ да го върти?

И. Нѣ: но въ часъ-тъ когато поискахъ да дигнѣ рѣжж-тѣ си, тя изведнѣждѣ хвана да върти ключъ-тъ на кѣдѣто поискахъ.

М. Можешъ ли да шавашъ съ ногж-тѣ си, когато искашь?

И. Могж: виждь какъ ѣж дигамъ.

М. Можешъ ли да шавашъ и съ други-ты си части на тѣло-то?

И. Могжъ съ сичкы-ты, както искамъ. Могж да стоѣж правъ, да сѣдѣж, да ходѣж, да тичамъ, да скачамъ и да хвърлямъ топкж-тѣ, да возѣж колца-та си, да въртѣж главж-тѣ си кога искамъ, да затварямъ и отварямъ очы-тѣ си, да стискамъ уста-та си, и да гы от-